

det bliver, de private skulle ud med, skal jeg ikke i Øjeblikket dvæle ved. Herefter vil Statens Udgift til alle disse Baneanlæg blive 55,139,000 Kr. Det er for øvrigt omtrent det samme, som Staten maatte ud med ifølge det oprindelige af Regeringen forelagte Forslag, men naturligvis fordelt paa en' noget anden Maade mellem Statsbaner og Privatbaner.

Jeg anbefaler dette Forslag til uændret Vedtagelse i det høje Ting i den Forvisning, at ikke blot vi selv kunne være tilfredse dermed og være vel bekendte, hvad vi saaledes bringe hjem til vore Vælgere, men at det ogsaa hos disse i vide Kredse i vort Land vil vække en Glæde og Tilfredshed, som maaske ikke mange andre eller neppe noget andet af de Resultater, denne Rigsdagssamling vil bringe, ikke mindst, fordi det vil medføre en Udvikling af vort Erhvervsliv, som man navnlig i disse økonomiske Nedgangstider vil hilse med dobbelt Glæde.

Ordføreren (Thomas Larsen): Det var med megen Forventning, man fra Folketingets Side imødesaa Behandlingen af dette Lovforslag oppe i det andet høje Ting. Det kan jo ikke nægtes, at det var paa et noget sent Tidspunkt, Lovforslaget naaede derop fra Folketinget, og under Behandlingen her i Folketinget var det undergaaet betydelige Forandringer, idet der var knyttet en hel Række ny Jernbaneanforslag til det. Dette sammenholdt med, at Lovforslaget ved første Behandling i Landstinget fik en noget ublid Modtagelse, gjorde, at Forventningerne her nede, ligesom ogsaa ude i Landet, med Hensyn til Forslagets Skæbne bleve spændte meget stærkt. Nu maa det imidlertid erkendes, at det høje Landstings Stilling med Hensyn til de private Baneanlæg har været mere imødekommende, end man havde Grund til at vente efter første Behandling deroppe. Ikke alene har den Udvikelse af Lovforslagets Rammer, som blev foretaget her i Folketinget, ikke skræmmet. Tværtimod har man oppe i Landstinget endnu tilknyttet nogle nye Baner, saaledes at det Lovforslag, der nu er tilbagesendt fra Landstinget, indeholder 51 Privatbaner, medens det Forslag, som blev sendt op til Landstinget fra Folketinget, kun indeholdt 48 Privatbaner.

Det siger naturligvis sig selv, at det Ønske, man hernede fra alle Sider nærede, maatte være dette, at Landstinget vilde have taget Lovforslaget i Folketingets Affattelse; det havde vi jo selvfølgelig aller-

helst set. Og med Hensyn til enkelte af de foreslaaede Banelinier, navnlig Statsbaner, har jo ogsaa Landstinget taget noget haardhændet fat. Jeg skal imidlertid ikke komme stærkt ind paa at berøre disse Forhold, saa meget mere, som jeg ikke skal gentage den højtærede Minister, der nu har refereret de Forandringer, som ere skete i Folketingets Forslag under Behandlingen oppe i Landstinget; men jeg bliver dog nødt til at dvæle et Øjeblik ved enkelte af de Forandringer, som ere skete. Naar jeg siger, at Landstinget paa enkelte Punkter har taget ret haardhændet fat, hvilket i høj Grad maa beklages, tænker jeg særlig paa den foreslaaede Statsbane fra Skern til Skive. Denne Statsbane er jo bleven reduceret meget betydeligt, idet man har skaaret de $\frac{2}{3}$ af Banen væk, saaledes at den nu kun føres fra Skern til Videbæk. Det maa i høj Grad beklages, at denne Beskæring har fundet Sted, idet det store jernbanetomme Rum, som ligger imellem Skern og Skive, havde udmærket Krav paa at have faaet Jernbanen ført helt igennem, og den højtærede Minister udtalte jo ogsaa, at det var med tungt Hjerte, at Regeringen var gaaet ind paa dette Forslag fra Landstingets Side. Jeg vil sige, at det ogsaa er med stærkt blandede Følelser, at Folketinget gaar ind paa det. Naar vi alligevel gøre det, naar jeg alligevel til Trods herfor vil anbefale at vedtage Forslaget i Dag, saa er det ganske særlig begrundet i, at det staar for mig saadan, at det desuagtet bliver en absolut nødvendig Følge, at denne Bane i Fremtiden og i en ikke fjern Fremtid fortsættes helt igennem til Skive. Som den højtærede Minister for offentlige Arbejder nævnte i sit Foredrag, har man oppe i Landstinget fra Udvalgets Ordførers Side betonet dette meget stærkt; og den højtærede Minister kunde fuldt ud slutte sig til disse Udtalelser, og jeg vilde nødigt, at Forslaget skulde forlade dette Ting, uden at det ogsaa herfra var sagt, at vi vente, at dette Jernbaneanlæg maa blive gennemført i sin Helhed i en nogenlunde nær Fremtid, da vi ikke kunne se, at der er nogen rigtig Mening i, at der bygges et saadant Stykke Statsbane som det fra Skern til Videbæk, uden at man tager Skridtet fuldt ud og fører den gennem det jernbanetomme Rum, som der er Tale om, og helt op til Skive. At det ogsaa hos den højtærede Minister har fremkaldt blandede Følelser, at man har bortskaaret Statens Overtagelse af den østsjællandske Jernbane og Jernbanen fra Køge til Kværkeby,